

ku še pripadajo bogata darila ruskega carja in dragocenosti njegove soproge Charlotte, katere so bile cenjene na okroglo 5 milijonov zlatih kron. Tega premoženja se cesar sam v kratkem času cesarjevanja ni niti dotaknil. Ko je bil Maksimilijan ustreljen, je tvorilo njegovo nedotaknjeno premoženje zapuščino. Nova mehiška vlada je sicer cesarjevo premoženje na papirju zaplenila, v resnici pa ni od njega porabila niti vinarja. Za tem se je zgodilo nekaj posebnega, česar nikdo ni slutil. Avstrija ni mignila niti z mezincem, da bi bila zahtevala nazaj omenjenih 20 milijonov in tako je ostalo Maksimi-

lijanovo premoženje do leta 1911 v Mehiki. Še le leta 1911 je ukrenil mehiški predsednik, naj se naloži cesarjeva zapuščina v evropskih bankah in v Evropi bi naj določili, kdo da je postaven dedič. Leta 1911 so naložili Maksimilijanove zaklade, izvzemši nekaj umetno izdelanih posod, ki so še danes v narodnem muzeju v Mehiki, na mehiškanski parnik »Merida«. Na poti v Evropo se je ladja potopila pri Norfolk otočju in ž njo vred tudi Maksimilijanova zapuščina. V zadnjih letih so večkrat poskušali, da bi dvignili omenjene zaklade, a se je ta nakana še le zdaj posrečila Francozom.

DRUŠTVENE VESTI

Pongrac Turnšek:

Pri mladini je bodočnost.

V težkih razmerah je težko ustvariti si boljšo bodočnost. In vendar moramo stremeti za tem ciljem. To je predvsem naloga mladine. Ako mladina zanemarija to nalogo, dela proti svoji koristi in zoper dobrobit ljudstva. V težkih razmerah sedanjosti opažamo borbo poedinah stanov za obstanek. Nekateri stanovi so v tej borbi dobro opremljeni z orožjem. Ti stanovi so si priborili že mnogo pravic, le kmeti stan, ki je temelj naroda in države, je dosegel le malo ali skoraj nič. Ne pozna osemurnega delavnika, dvanajst-, šestnajst- in celo večurni delavnik zahteva njegov poklic, če hoče, da mu daje zemlja to, kar je potrebno za prehrano njemu in drugim. Ne pozna počitnic, ne raznih letovišč in zabavišč, čeravno bi mu tudi prijala in bi jih bolj zaslužil nego oni, ki jih danes uživajo.

Kmetska mladina mora izboljšanju kmetskega položaja posvečati posebno skrb. Ali se tega zaveda? Radi ji očitajo, da premalo skrbi za splošno in sta-

novsko izobrazbo, da ni dovolj dovteta za napredek v gospodarstvu, temveč se vda alkoholizmu in otopelosti. Morda je nekoliko resnice na tem. Priznati pa moramo, da napredkaželjni kmetski mladini manjka prilike in časa za samoizobrazbo. Neizobražena mladina pomenja ogrožanje bodočnosti in napredka kmetskega stanu. Kmetiška mladina, zavedaj se tega! Kdor leži doma v zapečku brez krščanskega časnika in brez dobre knjige v rokah, brezuspešno sanja o boljši bodočnosti. Kdor čepi po gostilnah, tak zapravlja svoja mlada leta, tak bo zapravil lepšo bodočnost sebi in svojemu stanu. Kdo bo prinesel našemu kmetskemu stanu lepšo in boljšo bodočnost? Mi sami! Že Krek je dejal: »S pričakovanjem kralja Matjaža ni nič, mi na jugu bomo uživali samo to, kar si bomo z zaviranimi rokavi priborili.« Torej v nas samih je rešitev vprašanja naše bodočnosti. Zato naj živi delo! Z novimi upi in z osveženimi silami na delo na polju, pa tudi na njivi našega duha!

*

Sv. Jakob v Slov. goricah. Naš neumorni in že dovolj priznani cerkveni pevski zbor priredi v nedeljo dne 10. septembra spevoigr »Darinka« in pridene burko »Pogodba«. Začetek ob treh popoldne. Iskreno vabimo vse

Velikonedeljska dekanija

ima v nedeljo dne 3. septembra t. l. dekanjsko proslavo 1900letnice Kristusove smrti a sledečim sporedom:

1. Dne 1. septembra, prvi petek v mesecu, bo v vseh župnijah dekanije ob šestih zjutraj molitvena, spokorna, zadostilna in prosilna pobožnost s sv. mašo in s skupnim sv. obhajilom za rešitev človeštva iz sedanjega vsestranskega gorja.
2. Dne 2. septembra ponovitev sv. obhajila v isti namen.
3. V nedeljo dne 3. septembra se udeležijo vse župnije skupne dekanjske proslave v Veliki Nedelji: ob šestih zjutraj do konca predpoldanske slavnosti skupne spokorne, zadostilne in prosilne molitve, ob devetih pridiga o potrebnih oddolžitvi človeštva božjemu Odrešeniku na sv. križu in presv. Evharistiji, posvetitev presv. Srcu Jez., slovesna sv. maša v cerkvi in tiha zunaj cerkve, spokorna, zadostilna procesija z Najsvetejšim po potih, kakor na Telo, zahvalna pesem, pesem »Povsod Boga« in večernice. — Popoldne ob dveh v župnijski cerkvi proizvajanje Haydnovega oratorija »Sedem zadnjih besed Jezusovih na križu«, poje pevsko društvo »Maribor« z vojaškim orkestrom pod vodstvom kapelnika G. Janeza Gašpariča. Za kritje koncertnih stroškov se pobira zmerna vstopnina: sedeži po 8 in 6 Din, stojišča po 4 Din. Vstopnice se lahko takoj naročijo pri dekanjskem uradu Velika Nedelja.

soseda in domačine k tej prireditvi. Želimo in upamo, da ne bo nobenemu žal, ako nas je obiskal. Posebnih vabil ne pošiljamo in prosimo, naj se sprejme to povabilo prav dobrohotno.

Sv. Benedikt. Tamšuraški zbor »Mura« iz Gornje Radgone priredi v nedeljo dne 3. septembra izlet k nam in bo vprizoril pod vodstvom g. Fr. Grand, gojenca orglarske šole v Celju, burko s petjem v dveh dejanjih »Kmet Herod«. Med odmorom in po igri svira tamšuraški zbor. Vstopnina bo prosta, sprejmejo

si je iz same hvaležnosti obrisal nos. Padovka je prinesla žganja, napravila s svetohlinskim zgražanjem »puh!« in odštorkljala v svojih cokljah nazaj v hišo. Grčar je gledal za njo in rekel: »Prismoda!« in po tej besedi, katero ji je privoščil, izpil žganje. Nato se je z novo močjo lotil svojega težavnega posla.

Pomislil sem na roke svojega prijatelja Ivana. Najlepše moške roke ima, kar sem jih kdaj videl. Če je moral igrati gosli pri koncertu, so priskočili na pomoč vsi mestni moški in ženski umetniki za nego rok. Zaradi rok! In zaradi modela! Slikarji so slikali njegove roke, podobarji so jih oblikovali; lastnica neke prodajalne za rokavice je pripovedovala vsakemu kupcu, da kupuje »mojster« rokavice za svoje »božanstvene« roke le pri njej. Seveda po meri. Nobene niso za te kraljevske oblike njegovih rok, čeprav jih imajo že toliko v zalogi.

Ivan je potreboval svoje roke za gosli, kakor je Grčar potreboval svoje za sekanje drv.

Začel sem opazovati svoje roke in sem prišel prav na žalostne misli. Na teh rokah ni bilo vi-

deti nič kaj posebnega: nič imenitnega, nič grobega, nič kaj posebno negovanega, seveda tudi nič kaj zanemarnjenega — bile so to šape čisto navadnega lenuha, roke moža, ki se je s šestintridesetimi leti kot človek, ki živi od svojih obrestí, dal upokojiti.

Ali naj ne bo človeku hudo pri takih mislih? Če je Grčar takole klal štorovje, ni imel časa za misli, ki bi ga mučile; zvečer je utrujen in zadovoljen zlezal v svoje gnezdo, in če bo kdaj hotel res praznovati, ne potrebuje nič drugega, kakor da položi svoje roke na prsi v krsti iz porbarvanega smrekovega lesa.

Tako sedi človek pri ubogem drvarju in mu je nevoščljiv!

Gospod Boltežar me je splasil iz mojega pre-mišljevanja.

»Dober dan, gospod Hubert! Le povedati sem vam hotel — je že tu!«

»Kdo?«

»Učiteljica! — Erika Grubelnik!«

»Tako! In kdo je šel po njo na postajo?«

avtomobilov, previdnosti pri vožnji in v padcu števila uradno zabeleženih avtomobilov za 6%. Toda celo v Ameriki, kjer že pride na vsakega petega človeka en avtomobil in kjer je postala avtomobilna vožnja nekaka druga človeška narava, je mogoče vsak trenutek opaziti, kako malo jih zna res dobro voziti. Večina zagreši vedno znova one napake, ki povzročajo največ smrtnih avtomobilskih nesreč. Leta 1930 beležijo v Ameriki radi neizkušenosti v vožnji 26.800 smrtnih žrtev in 800 tisoč ranjenih. Vsak 147. Amerikanec je bilo to leto ali lažje ali smrtno po-vožen od avtomobila.

se le prostovoljni prispevki. Zato pa ste vabljeni vsi od blizu in daleč. Začetek bo ob pol štirih popoldne.

Šmarje pri Jelšah. Največji in najveselejši dogodek za vse kraje od Boča do Pohorja in Svetih gor ter od celjsko-laške-novocerkovske dekanije tje do Sotle bo prihodnjo nedeljo, ko bomo obhajali evharistični kongres in proslavo 1900letnice našega odrešenja. Verniki treh dekanij: domače, rogaške in kozjanske bodo s svojimi dušnimi pastirji zbrani pred Kristusom Kraljem, blvačim med nami v presv. Evharistiji. Na predvečer sprejememo prevzvišenega g. knezoškofa, katerega bomo iskreno pozdravili tudi v Katoliškem domu s slavnostno akademijo in misterijem »Sleher-niki« in sicer ob petih popoldne. Dnevni red za nedeljo dne 3. septembra nam je sicer že zadnji »Slovenski gospodar« naznanil, pa ga še ponovimo, da se vse proslave kolikor mogoče velike množice pravočasno in lepo udeležijo. Prvo sv. opravilo bo ob šestih (kratek nagovor in skupno sv. obhajilo mož in fantov), ob osmih pridiga in sv. maša v naši priljubljeni romarski cerkvi sv. Roka. Od prvega opravila do devetih ostane v župnijski cerkvi sv. Rešnje Telo izpostavljeno. Od petih naprej do devetih bo mnogo tihih sv. maš. Pred deseto uro pa se zberemo pred oltarjem pod milim nebom v sredi trga, kjer bo nagovor prevzvišenega Nadpastirja in pontifikalna sv. maša. Po končanem poznem opravilu se uvrstimo v veliko procesijo z Najsvetejšim po kateri bo sklepni govor g. dekana Gomilška, bivšega dolgoletnega župnika Sv. Petra na Medvedovem selu, skupna posvetitev presv. Srcu Jezusovemu, zahvalnica, blagoslov in pesem »Povsod Bog«. Bog nam daj lepo vreme, da se posebno procesija razvije v valčasto versko manifestacijo in v živi dokaz, kako globoko hvaležni smo božjemu Zveličarju za delo odrešenja in za neizmerno ljubezen, katero nam neprenehoma skazuje pri sv. maši in sv. obhajilu. Saj se pa tudi neizrekljivo veselimo tega svojega največjega praznika ter se hočemo nanj tudi kolikor le mogoče lepo pripraviti, še posebej v skupni tridnevni pobožnosti od četrtega naprej.

Kozje, Rogatec, Šmarje. Kdorkoli iz teh treh dekanij hoče božjega Zveličarja javno počastiti in pokazati svojo živo vero, da v presv.

Evharistiji med nami prebiva, naj pride prihodnjo nedeljo v Šmarje. Poleg več tihih sv. maš bo ob šestih prvo sv. opravilo s skupnim sv. obhajilom mož in fantov, ob osmih pridiga in sv. maša pri Sv. Roku, ob desetih pa na prostem, v sredi trga, nagovor in pontifikalna sv. maša priljubljenega našega Nadpastirja. Nato se razvije procesija z Najsvetejšim. Po procesiji bo sklepni nagovor, skupna posvetitev presv. Srcu, blagoslov in pesem: »Povsod Bog«.

Žusem. Kdor še ni bil tukaj, pač ne sluti veličastnega razgleda po treh dekanijah in sicer Kozje, Rogatec in Šmarje. Zato bomo pa tudi tukaj na predvečer pred angelsko nedeljo, to je dne 2. septembra, zažgali mogočen kres, ki naj na vse tri strani oznanja veliki evharistični kongres, katerega se bodo udeležili prebivalci teh treh dekanij prihodnjo nedeljo dne 3. septembra, v Šmarju pri Jelšah. Prevzvišeni naš škof že pride na predvečer tje, da opravi v nedeljo ob desetih pod milim nebom pontifikalno sv. mašo, ima cerkveni nagovor, vodi procesijo z Najsvetejšim ter pevec bo pelo pri sv. maši in nam zapojejo nas posveti presv. Srcu. Nad 150 izvežanih za sklep tudi »Povsod Bog«. Pojdimo tudi mi tje, kdor le more, svoj trud pa žrtvujmo Kristusu Kralju, ki je na križu zmagal in se za nas daroval.

Izpod Boča. Mogočni naš mejaš gledaš na vse strani in vidiš, kaj se kje gori po Pohorju in tje do polju godi. Pa še rajši poslušaj te dni, o čemer že dolgo časa govorijo tje proti Celju in dol proti Sotli ter to in onstran Rudence. O čem pa? Ja, o čem drugem, kakor o evharističnem kongresu, katerega pripravljajo kozjanska, rogaška in pa šmarska dekanija za prihodnjo nedeljo dne 3. septembra v Šmarju pri Jelšah. Kdor bo le naogel od doma, se bo tje podal, da z množicami drugih žrtvuje svoj trud in dolgo pot božjemu Zveličarju, mu izreka zahvalo za delo odrešenja in manifestira svojo ljubezen do evharističnega Kralja. Bog daj ugodno vreme, da se zamoremo pod milim nebom udeležiti kakor procesije z Najsvetejšim tako tudi ob desetih nagovora prevzvišenega našega škofa in sledeče pontifikalne sv. maše. Nekateri izmed nas pa hočejo tudi še k Sv. Roku, kjer bo ob osmih pridiga in sv. maša. Dobro

si tedaj, ljubi Boč, opazoval svoje sosede in zvesto poslušal njihove govorce. Le jih tudi opominjaj, naj se vedno postavljajo za svoje krščansko prepričanje in vztrajno dvigajo roke, oči in srce tje gori proti Bogu, kamor se obračaš tudi ti neomažno in zvesto.

Ptuj in ptujska okolica — pozor na 3. september!

Ta dan se vrši zvečer od pol sedmih v ptujski stolni cerkvi

velik cerkveni koncert v proslavo 1900-letnice Kristusove smrti.

Slovensko pevsko društvo »Maribor« izvaja s pomočjo vojaške in civilne godbe ter solistov znameniti Haydnov oratorij

»Sedem zadnjih besed Jezusovih na križu«.

Oskrbite si pravočasno vstopnice v predprodaji pri Kmečki posojilnici in v prodajalni Katoliškega tiskovnega društva v Ptuj.

Evharistični shod v Turnišču. Kakor smo že poročali, se vrši na praznik Marijinega rojstva, dne 8. septembra, evharistični shod za dolnjelendavsko dekanijo. Slovesno pridigo in sv. mašo bo imel prevzvišeni nadpastir, knezoškof dr. Ivan Jožef Tomažič. Po slovesni službi božji bo veliko versko zborovanje z govori za starše, mladino in otroke. Na shod, na katerega bo prihitelo nad 15.000 vernikov iz domačih župnij, so vabljeni tudi bratje iz Slovenskih gor, zlasti iz Ljutomera, Križevca, Male Nedelje itd. Ako jih bo dosti, bodo dobili v procesiji posebno skupino.

SHOD MOŽ IN FANTOV NA LAŠKEM.

Uspel je ob lepem vremenu prekrasno. V ranih jutranjih urah je sicer padal dež, ki je najdaljnje nekoliko oviral. Pa so le prišli v obilnem številu. Trboveljčani so prispeli z zastavo apostolstva mož in fantov. Toliko je

Boj s tihotapci v puščavi.

V Egiptu je pričel boj z vso silo proti tihotapcem z mamljivimi strupi. Skoraj ne mine dan, da bi oblast ne zaplenila večje ali manjše količine mamljivih strupov kakor: opij, morfij, kokain i. t. d. Pa tudi tihotapci se pripravijo vedno bolj vestno na svoje pohode, iščejo nova pota, da bi se odtegnili policiji, ki ima na razpolago cele armade. Pred kratkem je bila premagana ob meji Sinajske puščave po srčitem boju cela kamelska karavana. Prijetih je bilo 40 tihotapcev, 15 kamel in 939 zavojev opija v celotni vrednosti 100.000

»Jaz seveda! No, tega veselja si vendar ne bom dal jemati!«

Šla sva v hišo.

»Torej, gospod Hubert, v začetku nisem bil prav navdušen za to, da pojdem sam po učiteljico.«

»Niste bili, gospod Boltežar, ne!«

»Veste — tako sem si mislil, taka-le učiteljica, to bo majhna, suha, križemgleda godrnjavka z očali na nosu in z zadirčnim glasom, ki pljuske čez zob. Po kaj takega se res nerad voziš.«

»Seveda ne, gospod Boltežar!«

»Pa sem se zelo urezal! Čudno lepa dama je, čisto elegantno oblečena, na glavi pa s čepico kakor vila. Srčkano! Sveža kakor vrtnica!«

»Navdušujete se za njo, gospod Boltežar!«

»Tudi vi se boste navduševali! Vsi se bodo navduševali! Povem vam, da sem bil kar ukopan. Ko stojim tako na peronu in oprezujem za bogsigavedi kakšnim strašilom, ki bo držalo bel robec v levi roki (to naj bi namreč bilo znamenje, da jo spoznam), ni prav nobene ženske s

takim žepnim robcem, razen — kakor sem že dejal — za čudo lepa, elegantna dama. Grom in strela, sem si mislil, saj to vendar ne bo ona! Nato pa sem planil proti njej in rekel: »Prosim, kako je vaše ime?« Ustrašila se je in mi pozneje povedala, da me je imela za osornega skrivnega policista. Ko pa sva se seznanila, sem bil seveda takoj zelo vljuden in sem jo zaradi mraza povabil najprej s seboj v kolodvorsko restavracijo na kozarec groga. To mi je odbila; rekla pa je, da rada popije kozarec portskega vina. Mislite si torej, gospod Hubert, naša učiteljica se razume na portsko vino. Je torej res omikana. Na-ročil sem takoj dve steklenici, kar pa jo je spravilo v strah in grozo. Izpila je res le poldrugi kozarec, ostanek pa sem moral popiti jaz sam. No torej, do sem je še kar. Toda sedaj se je pripetilo naključje. Pripeljal sem se z dvema sanmi na kolodvor, z lovskimi in s tovrnimi za učiteljičino prtljago. Ko sva sedela torej tako udobno pri vinu, pride moj kočijaž, to tele, in vpraša, kje sta pravzaprav gospodičini omara za obleko in pa potna košara; da ju mora nalo-